

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς ίης σελ.

γάλλη δράστη. Ύπαρέτησε στὸ Διδασκαλεῖο τῶν Ἀθηνῶν, στὸ Διδασκαλεῖο Θερέων τῆς Φιλεπικαὶδεινής Ἐταιρίας, στὸ Διδασκαλεῖο Νηπιαγών καὶ στὸ Διδασκαλεῖο Πειραιῶν (τοῦ Δήμου). Πέρασε δὴ λαδῆ δῆλη τὴν ἐνέργον τους ζῶντα γιὰ νὰ μορφώνῃ διασκάλους καὶ διδασκάλους. Αὐτὸν τόκαιε πᾶχι στὴν τὸ χρὶ καὶ συμπατιατικά, ἀλλ᾽ υστερῶς απὸ ἔσκεψην καὶ ἐλέυθερη ἐπιλογῆ του. Εἶταν ἀνθρωπὸς συναισθητικός, φύσις ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιδρᾷ στὴ γυναικεία ψυχὴ πολὺ εὐκολώτερα καὶ ἀμεσώτερα παρὰ μὲ τὴν ψυχὴ διάνοια. Και γ' αὐτὸν εἶταν μορφωτὴς διδασκαλίσσων. Τὸ ποτέστον μάτης ἐργασίας του ἀστῆς εἶνε διτὶ στὰ σαράντα χρόνια τῆς διδασκαλίας του οι περισσότερες δασκαλές εἶταν μαθήτριες τοῦ Κορυτίδου, ποὺ παρεκκένωσθησαν τὰ ἀνύψωσσον τὸ ἐπίπεδο τῆς γυναικείας μορφώσεως στὴν πατρὶ δια μας.

“Αλλά άσυγκριτα σπουδαιότερη είναι η παιδαγωγική του έργασία, που ολοκλήρωσε την παιδική φιλολογία. Το ζήτημα, ποιά άλλα βιβλία έπειτα τών άλιγχων και κατ’ ανάγκην έπρων σχολικών πρέπει να διδωνται στα παιδιά ως έξισωχολική πυεματική τροφή, τον σπουδαίολο πάρο πολύ. Είταν ζήτημα που τότε άνασκανήσει δύο υπόλοιπος προς διάδοση τών Έλληνικών Γραμμάτων πουν έξεδοκε άλιγχα σιελία για τα παιδιά, τα περισσότερα μεταφράσεις, ώστε πού δύο Συλλογος αφήκε το έργο. Τότε βγήκε το περιφορικό περιοδικό Διάστασης τών Παιδιών με τη μακαρίτη Παπαδόπουλο, Σ’ αστή τη Διάπλαση έγραψε ο Κουρτίδης ότι Αιμίλιος Ειμαρένια θηγηματσάκια, δραματικά, κωμωδία, βιβλία, ποιήματα διαβάζουν. “Επειδή σηχηματίσθηκαν οι παιδικές σελίδες του παιδικά δηγημάτα του, οι παιδικοί διάλογοι, ή παιδική άνθρωπογια, τόθεστρο οικογενείας και σχολείου και όλα. Αύτα πρωτότυπα του πού τά συμπλήσων με μεταφράσεις έντης παιδιών φιλολογίας, δην πού ή Ανδούλα

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ
ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ
ΕΩΣ ΛΕΤΟΝ & ΔΑΝΕΙΣΤΗΜΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 1.— 'Ανεκοινωθή σήμερον άρμοδιώς δτι ή έκπταιδευσίς τού άμερικανικού έργαστου κόσμου έχει ωφέλιμο ποσοστό 15% τῶν έργατών είναι τώρα ἀπόφοιτοι τοι κολλεγών ή Πανεπιστημιων. Πρὸ 13 ἑτών τὸ ποσοστὸν ἦτο 13%.

ό Γύρος τῆς οἰκίας, ὁ ἀγροτικὸς οἰκίσκος καὶ ἄλλα. Οἱ ἐργασίες του απάτες οἱ πρωτόπτευτοι ἀπότελοῦν λογοτεχνικά ἀριστουργήματα, ἐργά
λαζαρικού, ποὺ μποροῦν νὰ τὰ δια-
βάζουν κάθε ἡλικίας ἀνθρώποι. Ο
Κορυτίδης μιλεῖ εὖ ευθείας στὴν
παιδικὴ ψυχὴ, ποὺ τὴν τέρπει, τὴν
διδάσκει, τὴν συγκινεῖ καὶ τὴν μορ-
φώνει καὶ τὴν ἔξυπνωνέ την ἀνώτερο
τηνεματικό καὶ θηθικό ἐπίπεδο.

Καὶ ἄν ὁ Κουρτίδης τίποτε ἄλλο
δὲν ἔκαμνε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐργασία
αὐτῆς, θὰ εἴταν καὶ πάλιν ἀξιος
τῆς ἑθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἐπταν μὲν ἔνα λόγο λογοτέχνης

παιδιάγωγος ή παιδιάγωγος λογοτέλεως. Αύτός είναι ό χαρακτηρισμός του, γιατί στην 'Ελλάδα ως τώρα δεν υπήρχεν ίσως αλλοί 'Ελληνες παιδιάγωγος μόνο τό λογοτεγκικό χάραξιμα τού 'Αριστ. Κουρτίδη. Εις τὸν ἔθνουσασμόν τοῦ καὶ τοῦδε περιφέρειον τοῦ. Καὶ εἴταν ἔθνουσασμόν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸ δάσκαλον καὶ ὡς συγγραφέας. Τὸν ὄπραιον τὸν ὑψηλόν, τὸ εὐγενικό, δηποτε — όπου τὸ φανταζόνταν ίσως ἀκόμα — τοῦ ἀνέβατον δάκρυα στα ματιά τοῦ, καὶ τοῦδε περιφέρειον τοῦ φωνὴν παλμό. Μιλούσθε ὡς ἔθνουσασμό, διδάσκαλον μ' ἔθνουσασμό, ἀγκαλιάζει μ' ἔθνουσασμό, δηποτε τὸ ἀρχαῖα μάρμαρα, πλατάνα τὰ ιθενάδει τὸς ἐδδομάτων προνίαν ἀπὸ νέος. 'Ηδαιρε νά χελεύησην τὰ καλά τοῦ κόσμου, αὐτὸν νά λογαριάζει, σ' αὐτὸν νά πιστεύει μ' αὐτὸν νά ἔθνουσαστεο, τοῦ καὶ τοῦ κυριώτερο, νά μεταδίνῃ τὸν ἔθνουσασμό του στοὺς οὐρανούς του. Κυρίως τις γενικεῖς καταστάσεις ὁ ἔθνουσασμό. Επιτάφει-μάρτυρες οἱ κόσμου του. Φέρει αὐτὸν τὰ παιδιάγωγικά του ονομεγήματα, τὰ διακοπές εδαφίσης, γιατὶ παίευθνονται σ' εὔκοσμητες καὶ τρηφερές ψυχές. Τὰ πηγήματα του αὐτὸν δὲν είνε τηγανικά, λογικά, ψυχρά κατασκευαί ματα. Προέρχονται ἀπὸ αἰσθημά, εννοιον συγκίνηση, φέρονται δάσκαλοι ἀπὸ τρυφερότατη ή τέχνη. Επιπλέον, δηλαδή, η γενικά καλαίσθηση, ένας συντίστατος. Σ' αὐτὸν τὸ φανταζόντα τούς, δρίσκεται τὸ λογοτεγκικό ταλέντο του, γιατὶ γενινὰ ἔθνουσασμό, ειδιστησία, καλαίσθηση. Καὶ ἔγραφε σ' ἀκριβή δημοτική μὲ πατριώτιλλη ἀκριβολογία. Οι γνώσεις οι λογής λογιών, ή ψυχολογίας καὶ ή καὶ ή δλλα του σοφία, καθιστούνται καὶ γνώση τῆς παιδικῆς ψυχῆς τακι καὶ οδισῶδες κάθε τι πού ήξεις εν να γραφει τόσον ὄπραιον. Η τε ειγαναγνώση τῆς παιδικῆς ψυχῆς καὶ φυσική του τρυφερότητα, τὸν κακουμαν ειδικό συγγραφέα τῆς νεότητος.

Ο Κουρτίδης ποὺ ἔφυγε απὸ τὴν
ἀρχή πρόωρα, εἶχε σκοπὸν ἀποχωρῶν
αὐτὸν τὴν διεύθυνση τοῦ Διδόσκαλον
εἰσον ν' ἀφοσιωθῆναι πάλι στὴν «Νέα
Ἑστίαν» καὶ στὴ λογοτεχνία. Δέν
δὲ προσχυτοποιήσεις πεθαίνοντας.

Εδώματα πολιτισμής πενθανούσα.
Εδόκου την συγκέντρωση και τὴν
εδοση τὸν σκορπισμένου του ἔο-
ντο, που θὰ διασπείσῃ τὸν μεγάλο
ὑπό Θρόκα προσωπικότητα μέσα
τὸ πνευματικὸν Πάνθεον τοῦ Ἑλλη-
σμοῦ.

